

Hoe seksueel geëmancipeerd zijn wij?

In Flair leren we strippen.

'Het seksuele leven van Catherine M.' wil iedereen lezen. In Big Brother wordt er vrolijk overspel gepleegd. Maar zijn we wel zo bevrijd en ongeremd als we denken? En meer nog: hoeft die vrijheid zo nodig? Wij vroegen het aan vier deskundigen mét terreinervaring. Productie: Joke Spaey - Foto's: Diego Franssen. Met dank aan het Arass Suite Hotel, Plantin en Moretuslei 111, 2018 Antwerpen, tel.: (0032)(0)3/206.71.00.

Yvonne: "In bed mag het er best primitief aan toe gaan. Maar maatschappelijk willen vrouwen wel bevrijd zijn. Geen wonder dat mannen daar een punthoofd van krijgen."

Xaviera: "Niets is opwindender dan gevaar. Toen ik werd betrapt bij shopliften, kwam ik spontaan klaar."

Bo: "Taboes maken een relatie net spannend. Als je alles mag, verdwijnt het verlangen."

Barbara: "Het is veel belangrijker dat je je op allerlei vlakken kunt manifesteren dan dat je in bed alles mag of kunt."

ROOD:Op de Vlaamse Boekenbeurs kon je niet naast het boek van Catherine Millet kijken. Haar autobiografische 'Het seksuele leven van Catherine M.' zorgde voor een ware hype. Daarin beschrijft ze hoe ze jarenlang seks, het liefst anaal en anoniem, met zo veel mogelijk mannen op zo veel mogelijk plaatsen bedreef. Het meest schokkerende is echter haar koele, afstandelijke stijl. Nergens krijg je de indruk dat ze ook geniet van haar seksuele avonturen. Wij vroegen aan Xaviera Hollander ('The Happy Hooker', 'Kind af'), Bo Coolsaet (uroloog-androloog en auteur van 'Het Penseel van de liefde' en 'De navelstreng van Eros'), Yvonne Kroonenberg (psychologe en schrijfster van boeken als 'Kan ik hem nog ruilen' en 'Meneer als ik u zie heb ik zo'n zin in ruzie') en Barbara Sarafian (columniste en journaliste voor het mannenblad Menzo en bekend van 'De lieve lust') hoe seksueel bevrijd vrouwen eigenlijk wel zijn en of we nu écht van seks à la Catherine Millet dromen.

The Millet-files

VRAAG: "Hebben jullie het boek van Catherine Millet gelezen?"

Bo: "Ja en ik vind het een heel moeilijk verhaal waar je maar moeizaam doorheen komt. Aan patiënten met bepaalde problemen vraag ik vaak of ze hun verhaal willen noteren. Wel: 'Het seksuele leven van Catherine M.' is zo'n patiëntenverhaal.

Xaviera: "Millet schrijft heel klinisch afstandelijk. Maar als je naar pornofilms kijkt, zijn die ook niet bepaald emotioneel. Want als je daar humor instopt, gaat het fout. Dat hoort gewoon niet bij porno."

Yvonne: "Dit boek deed me denken aan Pauline Reages 'L'histoire d'O'. Het is net zo afstandelijk geschreven. Millet ondergaat die groepseks heel passief, heel masochistisch."

VRAAG: "Ik had het gevoel dat seks voor haar een soort performance is. Als ze seks heeft, heeft ze het gevoel dat ze bestaat. 'Ik neuk dus ik ben.'"

BROOD:Xaviera: "Dat zou best kunnen. Millet is heel exhibitionistisch, maar toch komt ze nooit klaar als ze met die reeksen mannen seks heeft. Toen mijn eerste boek 'De Happy Hooker' uitkwam, zei Madame Claude, die bekende Parijse hoerenmadam, tegen me: 'You're a bad whore'. En dat omdat ik mezelf en mijn meisjes liet klaarkomen in het boek. Prostitutie of het soort seksualiteit waarop Millet kickt, hoort niet met plezier te worden gedaan. Je kunt faken, maar je mag nooit je genot laten zien."

Bo: "Ik vind dat je Millets boek niet mag vergelijken met wat jij hebt gedaan, Xaviera. De vrouwen in jouw boek gebruiken hun klanten als object, geven hen genot in ruil voor geld, maar Millet weigert elke vergoeding. Dat kan ook niet anders omwille van haar pathologie. Zij beschouwt zichzelf als een object."

Yvonne: "Wie zegt dat ze pathologisch is? Als je meteen zegt dat Millet ziek is en zich verstopt achter haar - en dat geef ik grif toe - niet zo voor de hand liggende seksuele escapades, dan werp je meteen een hek op! Ze is gewoon apart, een beetje anders dan de meeste vrouwen, dat is zeker, maar ze is niet ziek."

Barbara: "Voor mij is het net een doel om mijzelf soms als een object te voelen, dus ik zie niet in wat daaraan afwijkend of verkeerd is?"

Bo: "Dat is ook een normale behoefte. Maar bij Millet gaat het veel verder! Zij zegt letterlijk in haar boek: 'Ik treed uit mezelf en beschouw mezelf als een object.'"

Barbara: "Dat is toch hetzelfde als naar jezelf tijdens het vrijen staan te kijken? Dat is net spannend!"

Bo: "Maar bij Millet heeft dat niets met doorsnee opwindning te maken. Als zij seks heeft, treedt ze uit en kijkt toe hoe iemand anders anaal en anoniem wordt genomen door een dozijn mannen. Het is in haar ogen alsof haar moeder daar ligt. Een typisch voorbeeld van

een volwassen vrouw die wraak neemt op haar ouders. Millet is heus niet het prototype van de bevrijde vrouw, hoor, wat zij doet, heeft niets met genot te maken."

VRAAG: Kopen vrouwen dit boek dan omwille van de hype er rond of omdat ze best wel dromen van wat Millet allemaal doet?

BROOD:Barbara: "Ik hou het liever op een iets discretere aanpak."

Bo: "Heel wat vrouwen willen best lezen over een bevrijde vrouw, maar dit is niet het verhaal van een bevrijding. Millet is gewoon geobsedeerd door haar wraak op haar ouders. Als je het leest, merk je meteen dat dit geen vrouw is die er vrolijk op los sekst."

Yvonne: "Natuurlijk willen vrouwen dit lezen, want doorgaans heb je seks alleen maar met z'n tweeën en doorgaans zwijg je elkaar stil. Koppels die al langer bij elkaar zijn, hebben elkaar nauwelijks nog iets te vertellen in bed, dus is iedereen dodelijk nieuwsgierig naar hoe een ander het doet. Ik wil het ook van iedereen weten, hoor!"

VRAAG: "Zou het boek net zo'n succes zijn als een man het had geschreven?"

BROOD:Yvonne: "Mannen zijn meestal wat explicieter en aangezien Millet vrij openhartig is, maakt dat het natuurlijk extra pikant. Zeker ook voor mannen. Want die willen best wel weten wat vrouwen willen. Als je aan een vrouw vraagt: 'En, was het lekker?', dan antwoordt zij meestal: 'Grmmpf' of 'Ja, hoor'. En daar moeten die mannen het maar mee stellen."

Sexy & gevaarlijk V

VRAAG: "Wat Millet doet, klinkt uitermate gevaarlijk. Maar willen we allemaal niet dat seks een beetje gevaarlijk is?"

BROOD:Yvonne: "Natuurlijk. Seks wordt altijd gekoppeld aan liefde, maar dat blijkt heel slecht te werken. Je kunt waanzinnig veel van elkaar houden, maar hoe meer je van elkaar houdt, hoe meer moeite je hebt om met elkaar naar bed te gaan. Als er een beetje vijandigheid in een relatie zit, maakt dat het des te spannender. Opwinding treedt vaak op als er iets heel ergs is gebeurd. Na oorlog, ruzie, lijden of als je iets doet wat je zelf heel erg vindt. Daardoor gaat je hart bonzen. Net daarom wekken beschrijvingen van verkrachtingen afschuw én opwinding op. Om opgewonden te raken, denk je aan de vreselijkste dingen."

Barbara: "Je vrijt niet voor niets het heftigst na een flinke ruzie."

Bo: "Zonder agressiviteit geen seks. Agressie is een absolute voorwaarde. Mannen die hun vrouw uitermate teder liefhebben, kunnen met haar geen seks hebben. Ze kunnen het zelfs niet opbrengen om haar te penetreren."

Barbara: "Toch kun je met iemand die agressie of levenslust of hoe je het ook wilt noemen, uitstraalt, heel teder vrijen."

Bo: "Daarom moet je in bed ook je agressiviteit met een vleugje tederheid combineren. Anders wordt het te extreem."

VRAAG: "Fantaseren vrouwen daarom zo graag over brute seks en onbekende mannen?"

BROOD:Xaviera: "Dat noem ik klaarkomen onder gevaarlijke omstandigheden. Ik kreeg ooit een orgasme toen ik werd gepakt voor shoplifting. Toen de winkeldetectives me bij de lurven grepen, kwam ik gewoon klaar! En dat geldt ook als je betrokken bent bij een sky of carjacking. Of wat gebeurde er na 11 september? Iedereen sloeg aan het vrijen."

Yvonne: "Als je dat voor ogen houdt, kun je Millet ook beter begrijpen. Het enige verschil met een doorsnee vrouw is dat Millet het hele theater ook opvoert. Als ze seks heeft, trekt ze zich emotioneel terug en kijkt naar de uitvoering van haar fantasieën." @TKOP:Bevrijde vrouwen & bange mannen

VRAAG: "Is Millet een bevrijde vrouw?"

Barbara: "No way!.

Bo: "Het zou een heel groot onrecht zijn als dit boek daarvoor moet dienen. Moeders kopen het voor hun dochters, maar het is onzin als ze hieruit moeten leren hoe je fijne seks moet hebben."

Xaviera: "Terwijl mijn boek 'Kind af' dan weer door dochters voor hun moeder wordt gekocht."

Bo: "Ja, maar wat jij hebt beleefd, ook vroeger, is totaal anders. 'The Happy Hooker' is een veel bevrijdender verhaal dan dat van Millet. Alles wat jij doet en hebt geschreven, is een bijdrage tot de seksuele revolutie van de vrouw geweest. Jij hebt vrouwen allerlei mogelijkheden en kansen laten zien en hen van 'andere' seks laten meeproeven."

VRAAG: "Xaviera, jij hebt de rollen omgekeerd. In 'Kind af' zeg je dat jij je moeder seksueel hebt opgevoed."

Xaviera: "Mijn moeder benijdde me om wat ik allemaal had beleefd, niet dat ik hoer was geweest, maar wel de sexuele vrijheid die ik predikte en ze vroeg zich af waarom mijn boek niet dertig jaar eerder was geschreven, maar ze besepte niet dat zij in haar tijd, toen ze voor mijn vader prive de cancan-danste, net heel sexy was door het feit dat het zijn fantasie prikkelde, en niet alles open en bloot gebeurde."

VRAAG: "Over bloot gesproken: je kunt er tegenwoordig niet naast kijken. De blote navel-dictatuur, strakke truitjes... Terwijl ik anderzijds de indruk heb dat zelfbewuste, sexy vrouwen op mannen steeds bedreigender overkomen..."

Barbara: "Ik denk dat mannen zich boos maken omdat ze verplicht worden om zich in te houden als er zo'n aantrekkelijke vrouw voorbijkomt. Ze worden uitgedaagd en geprikkeld en weten tegelijkertijd dat ze zich moeten 'gedragen'."

Xaviera: "Kijken mag, aanraken niet?"

Barbara: "Ja, en dat maakt hen instant machteloos. En dan hoeft het tegenwoordig zelfs geen vrouw meer in een sexy cocktailjurkje te zijn, dat geldt ook steeds vaker voor een vrouw in jeans en T-shirt."

Bo: "Mannen zijn gewoon angstig. Zo'n vrijgevochten vrouw kan een man gewoon niet aan. Je moet al heel sterke mannen hebben, die tegelijkertijd ook nog eens dominant en agressief in bed moeten zijn, om met hen te kunnen omgaan. Dus gaat het fout voor hem en krijgt hij geen erectie meer."

Xaviera: "Ooit kwam ik in Montreal een winkel binnen en toen keek de verkoper me heel kwaad aan. Hij zei: 'Jij bent de oorzaak van mijn echtscheiding', want zijn vrouw was er vandoorgegaan toen ze in 'The Happy Hooker' had gelezen dat je maar beter een jonge minnaar kon nemen als je thuis niet aan je trekken kwam. Vrouwen zijn zó veeleisend geworden..."

Bo: "...En dat kan een man niet aan. Die faalangst stijgt zienderogen. Meer dan de helft van de mannen boven de veertig heeft erectieproblemen. En dat cijfer neemt nog toe. Ook bij jonge kerels, hoor! Veertien procent van de mannen tussen vijftientig en dertig heeft erectiestoornissen. Ook zij zijn bang geworden van de vrouwen met wie ze omgaan."

Barbara: "Mijn vriend is een stuk jonger en hij zegt vaak en laat ook zien dat ik hem bang maak. Terwijl ik er dan op aandring dat hij zich door mij niet moet laten intimideren, wat het gewoon nog erger maakt (lacht)!"

Bo: "Sterke vrouwen kunnen zichzelf gewoon niet zwak maken en dat voelt hij natuurlijk ook."

Yvonne: "Toch denk ik dat mannen altijd al schrik hebben gehad van vrouwen en impotentie is van alle tijden. Alleen valt het nu wat meer op."

Barbara: "Juist door het feit dat ik mijn vriend wil aanmoedigen om het leven te leiden dat hij wil en zich te manifesteren, breek ik hem ook af. Hij is héél bang voor mijn kritiek."

VRAAG: "Moeten we nog steeds aan onze seksuele bevrijding werken?"

Barbara: "Voor mij gaat bevrijding niet over seksuele vrijheid. Het is veel belangrijker dat je je op allerlei vlakken kunt manifesteren dan dat je in bed alles mag of kunt. Je seksuele bevrijding kun je net zo goed laten zien door je gevoel voor humor of door te bewijzen dat het op alle vlakken goed met je gaat, dat je lekker in je vel zit."

Yvonne: "Ik weet niet of die seksuele bevrijding zo belangrijk is. Als je verliefd bent, is je hart net het centraal station. Er gebeurt zo verschrikkelijk veel dan. Dan gedraag je je helemaal niet bevrijd, maar wil je gewoon dag en nacht bij hem zijn."

" Barbara: "Ik laat me ook niet vangen door vrouwen met een borstvergroting in een sexy jurkje. Dat heeft net niets te maken met bevrijding, want zij grijpen alleen maar naar het uiterlijk. Hoe ze zich écht voelen, zie je natuurlijk niet. Toch durf ik mezelf niet absoluut bevrijd te noemen. Er zijn nog veel te veel dingen waaraan ik vasthang, dingen ook die ik op geestelijk vlak nog niet kan. Als je bevrijd bent, ben je ook onthecht. En dat is niet makkelijk."

Yvonne: "Het probleem is dat vrouwen opgewonden raken door een man wiens begeerte heftiger is dan haar afweer. Eigenlijk zeggen we net zo lang 'nee, nee, nee' tot ons 'ja' heel duidelijk doordringt en dat werkt in bed heel goed. We willen niet met een watje naar bed en willen vooraf geen bos rozen, nee, we willen er gewoon tegenaan gaan. Maar buiten het bed willen vrouwen wel dokter of chauffeur van een vuilniswagen of radiotechnicus kunnen worden en serieus worden genomen. Dat zorgt voor een enorm conflict. Maatschappelijk gezien willen we dingen die we in bed absoluut niet willen. En daar krijgen mannen natuurlijk een punthoofd van. Want: wat wil een vrouw nu écht en vooral: waar en wanneer?"

Vroeger was het beter

VRAAG: "Zijn mannen bang voor ons in bed?"

Yvonne: "Misschien dat mannen best wel schrikken als je in bed heel direct vraagt wat je wilt en hoe en waar je wilt worden gelikt, maar schrokken ze vroeger dan minder toen vrouwen niks zegden en als een plank in bed lagen? Dat maakte hen toch nog veel banger?"

Xaviera: "Nee, want dat kan hij het beest uithangen. Waarom denk je dat al die westerse mannen een Thais kindvrouwtje willen? Omdat die zo lekker passief zijn."

Yvonne: "Dat geldt misschien voor oudere mannen, maar ik heb het over een onervaren jongen die met zijn vriendinnetje vrijt. Die wil toch weten wat hij moet doen? Natuurlijk is het schrikken als een vrouw bevelen gaat uitdelen in bed en eist dat hij dit én dat moet doen. Dat moet ook allemaal uit dat kleine pikkie komen en dat zal natuurlijk niet meevallen."

Barbara: "Ik denk net dat mannen helemaal niet schrikken als een vrouw hen aanwijzingen geeft. Ze hebben eerder iets van 'Wow, hier heb ik altijd al van gedroomd dat een vrouw

gewoon zegt wat ze lekker vindt.' Mannen willen heus niet allemaal dominant zijn in bed, hoor."

Bo: "Mannen willen misschien niet dominant zijn, maar ze hebben wel dat gevoel nodig om te kunnen presteren."

Barbara: "Ik ken best mannen die het fijn vinden om alles te ondergaan. Die gaan op hun rug liggen en zeggen: 'Laat maar komen!'"

Bo: "Maar dan nog zijn ze dominant. Want hij gaat wel voor jou op z'n rug liggen en geeft je bevelen terwijl hij daar ligt. Anders lukt het hem niet."

Vrijen in de praktijk

VRAAG: "Tijdschriften, bladen, internet: we worden overspoeld met de meest intieme details over seks, maar zijn we echt zo ervaren als we van onszelf denken?"

Bo: "Nee, want mensen weten heel weinig over seksuele problemen. In Amerika is onwetendheid de tweede oorzaak van erectiestoornissen."

Xaviera: "Maar in series als 'Sex and the City' of 'Friends' wordt toch alles besproken? Van abortus tot orgasmes en homoseksualiteit."

Yvonne: "Hoeveel procent van de vrouwen kijkt naar dat soort series? Goedopgeleide, slimme vrouwen, niet de doodgewone meiden, hoor. Die zaten op school te giechelen toen het over seks ging en weten er nog steeds weinig over."

Barbara: "Voorlichting zou zich veel meer moeten toespitsen op hoe je jezelf kunt ontdekken en hoe vrij je je kunt bewegen, niet op een stel voortplantingsorganen."

Yvonne: "Maar daarom moet je ook iemands taal spreken. Er zijn nog steeds vrouwen die schrikken als je het woord lust gebruikt, dan kun je het maar beter hebben over 'iets dat fijn aanvoelt'."

Barbara: "Maar leren vrouwen ook vooral niet van zichzelf?"

Yvonne: "Twintig procent van de vrouwen komt relatief makkelijk klaar. Maar verschrikkelijk veel vrouwen moeten heel lang oefenen en zoeken voor ze ontdekken voor ze hun lichaam kennen en hoe vrijen ook lekker kan zijn. Dus zo geweldig loopt het nog lang niet in bed."

Tot waar kun je gaan?

VRAAG: "Zijn er nog steeds taboes en hebben we die eigenlijk nodig?"

Xaviera: "In mijn boek 'Kind af' heb ik het over de liefde van het kind voor haar vader. Niet omgekeerd. Mijn moeder had ontdekt dat ik op mijn dertiende al zoende met vriendjes en ze wilde dat mijn vader me daarvoor strafte. Toen ik in mijn op zijn schoot lag om een pak

slag in ontvangst te nemen , iets dat hij nooit in zijn leven had gedaan. , voelde ik zijn erectie en raakte ik ontzettend opgewonden. Toen mijn moeder vond dat hij me genoeg billenkoek had gegeven, smeekte ik om door te gaan omdat ik heel verliefd was op mijn vader en gewoon klaarkwam toen ik daar die hete pijn van die klappen op mijn billen voelde En mijn vader wist best wat er aan de hand was. Maar toch heb ik nooit gefantaseerd over echt vrijen met hem, want dat blijft ook voor mij een taboe."

Bo: "Iedereen bepaalt waar zijn taboes liggen. Dat kan voor een koppel een heel mooi evenwicht opleveren, maar ook heel zware conflicten. Essentieel is dat je het verlangen naar elkaar instandhoudt en dat gaat pas als je het gemis inbouwt. Vroeger was dat gemis er voor een vrouw hoe dan ook omdat ze heel veel dingen gewoon niet mocht, maar nu kan ze zelf haar grenzen stellen."

Yvonne: "Hoe zie jij dat gemis dan?"

Bo: "Het is net zoals in een striptease. Zij geeft zich nooit helemaal bloot en de man die toekijkt, blijft hunkeren en hopen dat ze dat laatste kledingstuk wel uittrekt!" Yvonne: "Je doodt het verlangen door te gretig te geven."

Barbara: "Ik ken een man die me vier jaar lang elke maand één keer contacteerde. Eén keer, niet meer, maar heel volhardend. Uiteindelijk heb ik met hem een kind gemaakt."

Yvonne: "Inde seventies ging iedereen heel ver en mocht alles. Maar zo gelukkig werden we daar niet van. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat we alles weer moeten verbieden."

Bo: "Daarom is een taboe ook geen verbod, maar iets dat je jezelf oplegt."

Barbara: "Je mag er ook best een spelletje van maken in je relatie. Je man een beetje teasen door te doen alsof sommige dingen niet mogen..."

VRAAG: Dat gaan we vanavond meteen uittesten. Bedankt voor dit gesprek.